

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Drumea Constantin, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 16 mai 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Drumea Constantin XXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în or. XXXX, str. XXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.05.2015 – 16.05.2016 (prima instanță);
2. 28.07.2016 – 27.10.2016 (instanța de apel);
3. 09.01.2017 – 15.03.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 16 mai 2016, Drumea Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă intentată de către Tacu Elizaveta a fost admisă total și dispusă încasarea din contul lui Drumea Constantin în beneficiul lui Tacu Elizaveta suma de 3190 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Drumea Constantin în noaptea de 14 spre 15 august 2014, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a pătruns, cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, prin geamul locuinței lui Tacu Elizaveta din strada XXXX nr. 7, orașul XXX, și a sustras pe ascuns bani în sumă de 2500 lei, un miel congelat la preț de 600 lei, o geantă la preț de 60 lei și un portmoneu la preț de 30 lei, cauzându-i ultimei o daună materială considerabilă în sumă de 3190 lei.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 186 al. (2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei

persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată la 05.07.2016 cu apel de către inculpatul Drumea Constantin, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, invocând că a dat declarații la urmărirea penală sub presiune, iar declarațiile părții vătămate nu corespund adevărului, astfel încât instanța de fond a ajuns la concluzia greșită despre vinovăția sa în cele incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat ca fiind depus peste termen și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la data de 16.05.2016 a fost pronunțată sentința Judecătoriei Hîncești, prin care Drumea Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal. Astfel, instanța de apel a indicat că din materialele dosarului rezultă că în ședința de judecată la pronunțarea sentinței a fost prezent inculpatul Drumea Constantin (f.d. 165-168), o copie a sentinței fiindu-i înmănată acestuia sub semnătură la data de 16.05.2016, fapt confirmat prin dovada de primire a sentinței (f.d. 180).

Instanța de apel a mai menționat că inculpatul Drumea Constantin a declarat apel împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 16.05.2016 abia la data de 05.07.2016, deși termenul de declarare a apelului a expirat la data de 31.05.2016.

În același context, instanța de apel a notat că în baza prevederilor legii procesual penale, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel. În ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine că inculpatul Drumea Constantin a fost prezent la examinarea cauzei penale în privința sa în ședința primei instanțe, a cunoscut despre soluția instanței, a fost prezent la pronunțarea sentinței, a primit o copie a sentinței, unde se indică expres care este termenul de atac al sentinței pronunțate la 16.05.2016.

Deși sentința Judecătoriei Hîncești a fost pronunțată la 16.05.2016, inculpatul a înaintat cererea de apel abia la data de 05.07.2016, adică peste termenul de 15 zile prevăzut de legislația procesuală pentru declararea apelului.

Totodată, instanța de apel a specificat că la examinarea cauzei penale în prima instanță inculpatul Drumea Constantin a fost asistat de un apărător, iar la pronunțarea sentinței prima instanță le-a explicat calea și termenul de atac.

L-a fel, s-a atestat că apelantul nu a solicitat repunerea în termen a apelului în conformitate cu prevederile art. 403 Cod de procedură penală, iar instanța de apel a conchis că în ședința instanței de apel nu au fost constatate circumstanțe noi, care ar da temei pentru repunerea în termen a apelului declarat de către inculpat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Drumea Constantin, care fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită să-i fie examinată cauza, invocând că:

- nu este de acord cu sentința primei instanțe, nici cu pedeapsa aplicată deoarece este nevinovat;

- prima instanța i-a oferit un termen de atac cu apel a sentinței de 15 zile, însă nu a cunoscut cum să atace cu apel și a întârziat să scrie cererea de apel;

- i-au fost încălcate drepturile, deoarece a fost amenințat, respectiv a fost dus la domiciliul părții vătămate și i s-a indicat să pună piciorul unde era o pată umedă de apă, motiv din care acolo i-a rămas urma, care anterior nu era pe acel loc, ulterior a fost lovit până nu și-a recunoscut vinovăția;

- i s-a spus că dacă recunoaște vinovăția nu i se va aplica pedeapsa cu închisoarea;

- infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cade sub incidența amnistiei.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, Ghervas Iurie, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a menținut fără modificări soluția adoptată de către prima instanță, deoarece inculpatul Drumea Constantin a depus peste termen cererea de apel și, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, în coroborare cu dispoziția art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate în cauza penală în privința recurentului.

Mai mult, notează că prin materialele cauzei s-a constatat că inculpatul Drumea Constantin a fost prezent la examinarea cauzei penale în ședința primei instanțe, a cunoscut despre soluția instanței, a fost prezent la pronunțarea sentinței fiind asistat și de un apărător, a primit o copie a sentinței, unde se indică expres care este termenul de atac a sentinței pronunțate la data de 16.05.2016. Necătând la aceasta, inculpatul a depus cererea de apel doar la 05.07.2016, adică peste termenul legal de 15 zile, stipulat în art. 402 alin.(1) Cod de procedură penală, or, termenul limită la care ar putut fi declarat apelul a expirat la 31.05.2016.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și opiniei din referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul în recursul ordinar declarat nu indică nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă critică decizia instanței de apel în privința soluției de respingere a apelului peste termen, concomitent manifestându-și dezacordul cu sentința primei instanțe, invocând că nu este vinovat de comiterea infracțiunii constatate de prima instanță, calificată de aceasta în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Astfel, cu privire la argumentele recurentului, prin care acesta își manifestă dezacordul cu respingerea apelului peste termen, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate, or în decizia sa instanța de apel corect a constatat că sentința a fost pronunțată în prezența inculpatului, care a fost asistat de un apărător, fiindu-i explicate calea și termenul de atac, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată din prima instanță, din 16 mai 2016 (f.d. 168, verso), apoi o copie a sentinței fiindu-i înmănată acestuia sub semnătură în aceeași zi – 16 mai 2016 (f.d. 180).

În acest sens, Colegiul penal punctează că în decizia instanței de apel just s-a reținut că inculpatul a declarat apel la 05 iulie 2016, deși termenul limită la care ar putut fi declarat apelul a expirat la 31 mai 2016, fiind astfel depășit termenul de apel de 15 zile prevăzut în art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, iar careva motive întemeiate de repunere în termen a apelului nu au fost invocate de inculpat în ședința instanței de apel.

Subsidiar la cele menționate, Colegiul penal constată că instanța de apel, corect a motivat soluția de respingere a apelului declarat ca fiind depus peste termen, ținând cont în deplină măsură de prevederile art. 402-404 Cod de procedură penală, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, luând în considerare și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 413-417 Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate nu s-au identificat.

Totodată, cu referire la celelalte critici a recurentului, prin care acesta își manifestă dezacordul cu soluția adoptată de prima instanță, Colegiul penal atestă că nu pot fi acceptate, deoarece decizia instanței de apel prin care apelul a fost respins ca fiind declarat peste termen, poate fi atacată cu recurs ordinar doar în sensul invocării unor motive ce ar critica decizia instanței de apel în privința soluției de

respingere a apelului ca fiind depus peste termen, însă dacă se critică sentința care a rămas definitivă la expirarea termenului de apel, aceste critici sunt inadmisibile.

La fel, se notează că deși recurentul în textul recursului declarat mai indică că în privința sa sunt aplicabile prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Colegiul penal stabilește că prevederile legii menționate nu sunt aplicabile recurentului Drumea Constantin, deoarece din materialele cauzei rezultă că acesta nu a manifestat căință activă și nu a recuperat prejudiciul în cadrul procesului penal, condiții de bază pentru aplicarea amnistiei, ce sunt prevăzute în art. 1 și 10 a acestei legi.

Referitor la motivul invocat de recurent privind aplicarea torturii în privința lui, Colegiul penal invocă că inculpatul nu este lipsit de dreptul de a se adresa organelor competente, pentru a fi verificate declarațiile privind maltratarea lui de către polițiști.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența cărorva erori de drept ce ar fi afectat soluția din decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Drumea Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Drumea Constantin Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 aprilie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda